

ΚΟΤΣΆΡΩ

κοτσάρω κ. **κοτσέρνω**, ρ. [*<*ιταλ. *cozzare* (= *κερατίζω*)]. **1.** συνδέω κάτι στον κοτσαδόρο: «έβαλε τη βάρκα πάνω στις ρόδες κι ύστερα την κοτσάρισε πίσω απ' τ' αυτοκίνητό του». **2.** κρεμώ, φορώ: «μόλις έβγαλε κι αυτός πέντε φράγκα, κοτσάρισε μια χρυσή αλυσίδα στο λαιμό του». (Λαϊκό τραγούδι: *για πες μου, βρε Στελάκη μου, το πώς τα καταφέρνεις και κάθε μέρα φορεσιές καινούριες μας κοτσέρνεις*). **3.** προσαρτώ, συνδέω: «αφού δε φτάνει, κοτσάρισε λίγο ακόμα σύρμα». **4.** δίνω ξαφνικά σε κάποιον κάτι, ιδίως κρυφά: «την ώρα που πήγε να με μαρτυρήσει, του κοτσάρισα δέκα χήνες στη χούφτα του και δεν είπε κουβέντα». **5.** επιδίδω σε κάποιον κάτι: «σταμάτησα μισό λεπτό στο περίπτερο ν' αγοράσω τσιγάρα κι ο τροχονόμος μου κοτσάρισε μια κλήση». **6.** (ειρωνικά) προσθέτω κάτι άσχετο σε ένα σύνολο: «τρελός είσαι και κοτσάρισες τέτοια γραβάτα με αθλητική φόρμα;». (Λαϊκό τραγούδι: *τρεις καβαλάρηδες, πρώην βαρκάρηδες, μάγκες κι οι τρεις από τη Λέρο κοτσάραν φίρμα: οι τρεις καμπαλέρος*). **7.** κολλώ σε κάποιον ένα παρατσούκλι: «επειδή είχε μεγάλα αφτιά, του κοτσάρισαν το παρατσούκλι του αφταρά».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας